

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 3) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til Kl. 3⁵. Dagsordenen er da:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer og Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 9. Juli 1915 udstedte 5 pCts. Statsgældsbeviser til Beløb 60 Millioner Kroner.

Mødet hævet Kl. 3².

8de Møde.

Fredag den 24. Juli Kl. 3⁵.

Formanden: Den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke behandles i dette Møde, medmindre Tinget giver sit Samtykke. Jeg betragter dette Samtykke som givet, hvis ingen gør Indsigelse. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer og Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 9. Juli 1915 udstedte 5 pCt.s Statsgældsbeviser til Beløb 60 Millioner Kroner.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 30).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hauch: Som ærede Medlemmer vil erindre, havde Landstinget en ikke ringe Indflydelse paa den Valutaordning, som blev gennemført her paa Rigsdagen sidste Vinter. Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om Situationen paa det Tidspunkt, da Valutaordningen blev vedtaget. Der var, som man vil erindre, en ganske overordentlig Uro i alle Kredse her i Landet i Anledning af det stærke Fald i Kronen. Det fremkaldte en Mængde Udtalelser paa Møder, en Mængde Udtalelser i Pressen, og det foranledigede fra de daværende Oppositionspartiets Side en Larm, som utvivlsomt var en ikke uvæsentlig medvirkende Aarsag til Kronens yderligere Fald, dersom det overhovedet er rigtigt, at det psykologiske Moment i Spørgsmaalet om Kronens Kurs har nogen Indflydelse, og derom synes jo alle paa nærværende Tidspunkt at være enige. Jeg mener i og for sig ikke, at der er nogen Grund til at rippe op i de politiske Forhold, der herskede paa det Tidspunkt, men jeg har, ikke mindst af Hensyn til den senere Udvikling, gerne villet benytte Lejligheden til at fremdrage det, som jeg nu her har givet Udtryk for. Denne Uro foranledigede i hele Befolkningen en meget stærk Ængstelse. Ja, Ængstelsen gik endogsaa saa vidt, at man kunde høre Folk tale om — og man maatte gaa ud fra, at de ogsaa troede paa det —, at det kunde gaa med vor Krone som med den østrigske Krone og den tyske Mark. Naar Situationen var den, maatte der fra Lovgivningsmagtens Side gribes ind, og det skete saa ved den Valutaordning, vi fik umiddelbart før Jul.

Hvad var nu Befolkningens Ønske paa det Tidspunkt? Den ønskede først og fremmest, at der maatte blive fastsat en Kurs, hvorunder Kronen ikke kunde gaa ned, og jeg tør ogsaa sige, at Ønsket hos den danske Befolkning paa det Tidspunkt var, at man fra den Kurs, som man nu besluttede at fastlægge, skulde arbejde sig op mod Pari. Man havde vistnok fra mange Sider Ønske om, at denne Bevægelse maatte komme til at foregaa langsomt, for mindst muligt at virke generende for Erhvervs- livet som Helhed. Om det Synspunkt, at det skulde foregaa langsomt, i og for sig er det rigtige for en sund Udvikling af Erhvervs- livet, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke komme ind paa; men jeg tror, at Stillingen i Befolkningen i Øjeblikket i Virkeligheden i Hovedsagen er den samme, som den var den Gang, Befolkningen ønsker, at man skal bestræbe sig for at arbejde den danske Krone op til Guldparitet. Den